

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: H. T. C., narozený X, státní příslušnost X (dále jen X), pobytem
Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, 517 41
Kostelec nad Orlicí, t. č. bytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad
Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 2.9.2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2021 č.j. OAM-
69/LE-BA02-HA10-2021, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému tlumočnickovi Ing. Son Tran Anh se přiznává za tlumočnický úkon odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 421,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Plzni na účet č. 8691815001/5500, VS 21050.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 2.9.2021** předanou dne 3.9.2021 k doručení držiteli poštovní licence se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí ze dne 20.8.2021 č.j. OAM-69/LE-BA02-HA-10-2021, kterým žalovaný rozhodl tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., zákon o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.
2. **V žalobě ze dne 2.9.2021** žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno dne 25.8.2021 a domnívá se, že byl v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany jako účastník řízení zkrácen na svých právech. Žalovaný dle něho porušil § 3 a § 50 odst. 3, odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), a v neposlední řadě § 12 a § 14a zákona o azylu. Uvedl, že si je vědom, že při podání opakované žádosti musí být v souladu s ustanovením § 11a zákona o azylu uvedena nová skutečnost, která nebyla v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany oznámena. Ač správní orgán shledal, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, s výrokem rozhodnutí však zásadně nesouhlasí, neboť popsal problémy, jež mu způsobil X zastupitelský úřad, když si požádal o vydání nového cestovního dokladu. Zároveň žalobce uvedl, že ve X má rovněž strach z věřitelů, od kterých si v roce 1996 půjčil peníze, které nyní nemůže vrátit. Z tohoto důvodu se tedy obává, že by on i jeho rodina mohli být napadeni a utrpěli by újmu na zdraví či dokonce na životě. Žalovaný tak pochybil, když vyhodnotil danou žádost jako nepřipustnou dle § 11a zákona o azylu. Opakovaná žádost by tak měla být vyhodnocena jako přípustná, neboť uváděné skutečnosti je nutno chápat jako nové skutečnosti poukazující na nepřátelský postoj X autorit vůči žalobci, a potažmo mu tedy může hrozit ve X pronásledování či vážná újma na zdraví. Žalovaný se však uvedenými skutečnostmi nezabýval. Nelze se rovněž spokojit ani s argumentací žalovaného, proč tyto skutečnosti nebyly vyhodnoceny jakožto nové. Tento argument však nemohl obstát, jelikož žalobce uvedl zcela konkrétní situaci a problém s X úřadem. Mimo to není ani povinností žalobce své tvrzení jakkoliv prokazovat, neboť je to v řízeních o mezinárodní ochraně v mnoha případech takřka nemožné a nemyslitelné, proto je tvrzení ve většině případů jediným prostředkem žalobce. Úkolem žalovaného pak je tedy dané tvrzení vyvrátit, potvrdit anebo v případě nejasností vycházet ze zásady „*v nejasnostech ve prospěch žadatele*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 30.9.2008, č.j. 5 Azs 66/2008-70). Žalobce dále uvedl, že novou skutečností je v jeho případě také to, že v době svého zajištění zjistil, že trpí cukrovkou, k čemuž předložil lékařskou zprávu. Dále uvedl, že v České republice (dále jen **ČR**) žije již přes 30let a cítí se tu být doma, naopak X společnost je mu již cizí a nedokázal by se do ní opětovně integrovat. Závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k novému projednání.
3. **Součástí žaloby byl návrh na přiznání odkladného účinku**, jenž byl zamítnut usnesením zdejšího soudu ze dne 29.9.2021 č.j. 60 Az 53/2021 - 21.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 20.8.2021 č.j. OAM-69/LE-BA02-HA10-2021** rozhodl žalovaný ve věci žalobce tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje. V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že dne 2.6.2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR a dne 10.6.2021 poskytl údaje k podané žádosti, v níž uvedl, že je státním příslušníkem X republiky, národnosti X a je bez náboženského vyznání, nemá žádné politické přesvědčení,

hovoří X, je svobodný a bezdětný. Naposledy ve vlasti žil v provincii X. Do ČR přicestoval letecky na základě pracovní smlouvy dne 27.3.1989. V dřívější době nikdy nenavštívil žádný stát Evropské unie (dále jen EU) a taktéž kromě ČR nedisponoval uděleným vízem či povolením k pobytu v jiném státě EU. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je zcela zdravý. O mezinárodní ochranu žádá v ČR podruhé, poprvé požádal v roce 2002, tehdy mu mezinárodní ochrana nebyla udělena. Důvodem jeho žádosti je nesouhlas s postupem X zastupitelského úřadu při vyřizování potřebných dokumentů ve věci jeho žádosti o vydání cestovního dokladu, neboť zvažoval návrat do země svého původu. V této věci mu jeho kamarádi poradili, aby podal žádost o mezinárodní ochranu. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl proveden dne 10.6.2021, kdy žalobce vyličil, že ve X byl zemědělcem, v ČR pobýval od roku 1989 na základě povolení k dlouhodobému pobytu s platností do roku 2000. O prodloužení povolení k legálnímu pobytu nepožádal, protože neměl dostatek finančních prostředků a od roku 2000 pobýval v ČR ilegálně. Bylo mu uděleno dvakrát správní vyhoštění, ale z ČR nevycestoval, neboť tu chtěl zůstat. Správní orgán zjišťoval, co bylo příčinou, že podal žádost o udělení mezinárodní ochrany až po svém zajištění Policií ČR. K tomu žalobce uvedl, že chtěl vycestovat do X, proto požádal o vydání cestovního dokladu na X zastupitelském úřadě, ale při jeho vyřizování měl se zastupitelským úřadem problémy, proto požádal o mezinárodní ochranu. Následně doplnil, že má plné zuby úřadu v ČR a rovněž i ve X. Jiné důvody, které by jej vedly k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neuvedl. Pouze sdělil, že pokud by chtěl vycestovat do jiného státu anebo se vrátit do X, tak by tak učinil, nyní si však přeje zůstat v ČR, proto požádal o mezinárodní ochranu. Neuvedl rovněž žádné další skutečnosti ani nedoložil žádné písemnosti, které by měl správní orgán ve svém rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany zohlednit. Protokol o pohovoru nechtěl zpětně přetlumočit a bez připomínek jej podepsal. V podrobnostech správní orgán odkázal na výpověď žalobce v protokolu o pohovoru.

Dále bylo uvedeno, že dle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu anebo, že mu hrozí vážná újma podle ustanovení § 14a zákona o azylu.

V předchozím správním řízení o prvotní žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5.9.2002 žalobce uvedl, že se odmítá navrátit do své vlasti, neboť nesouhlasí s režimem, který vládne ve X a rovněž sdělil ochotu žít v zemi, ve které jsou dodržována lidská práva. Správní orgán konstatoval, že mít jiné politické názory než vláda samo o sobě není dostatečným motivem k žádosti o přiznání statusu uprchlíka a žalobce tedy musí prokázat, že má důvod se obávat pronásledování pro své politické názory, které nejsou režimem tolerovány, protože jsou kritické vůči politice či metodám režimu. Po posouzení důvodu pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 2.6.2021 správní orgán konstatoval, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do X opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. legalizaci svého pobytu na území ČR. Žalobce opětovně vyjádřil svou obecnou nespokojenost s X režimem, konkrétně spojenou s činností X úřadů, když měl problém s vyřizováním svého cestovního dokladu na zastupitelském úřadu domovského státu na území ČR. Za této situace nelze podřadit

žalobcovu nespokojenost s činností X úřadů pod taxativně vymezené důvody udělení mezinárodní ochrany uvedené v zákoně o azylu. Jeho opakovaná žádost je ryze účelová. Žalobcem uvedené údajně nové skutečnosti se netýkají změny situace v zemi jeho původu, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít a ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do země jeho původu, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu, proto byla žádost žalobce shledána jako nepřípustná.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 14.9.2021** uvedl, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu již podruhé. Rozhodnutím správního orgánu ve věci jeho první žádosti č.j. OAM-1033/LE-VL07-2002 ze dne 5.9.2002, nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Ve své opakované žádosti uvedl žalobce naprosto stejné důvody, pro které podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5.8.2014, č.j. 1 Az 22/2014-33 v němž se uvádí, že „*institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.*“ Co se týče nových informací, tj. strachu z dluhu, který má vůči věřitelům od roku 1996, k tomu žalovaný uvedl, že tato informace musela být žalobci známa již v průběhu jeho první žádosti z roku 2002, avšak ani tehdy ani při pohovoru ve věci druhé žádosti ze dne 10.6.2021 danou informaci neuvedl, čili lze se domnívat, že se jedná o čistě účelové tvrzení. Rovněž jakožto nová informace slouží aktuálně zjištěné onemocnění v podobě cukrovky, deklarující předloženou lékařskou zprávou žalobcem ze dne 7.7.2021. Nadto žalovaný uvedl, že ze stránek WHO (dostupné z <https://www.who.int/X/health-topics/diabetes>) vyplývá, že „*ke konci roku 2015 ve X žilo s diabetem 4,1 % lidí ve věku 18-69 let. Prevence diabetu vyžaduje celoživotní přístup zlepšením výživy v raném dětství, poskytnutím podpůrného prostředí pro fyzickou aktivitu a rozvojem intervencí, které mohou podpořit její prevenci a kontrolu. V současné době WHO podporuje zemi v léčbě diabetu na zdravotnických stanicích, její integraci s hypertenzí (rozhodnutí 2559) kromě podpory kontroly rizikových faktorů NCD obecně. Cukrovku lze léčit a jejím následkům se vyhnout nebo ji oddálit dietou, fyzickou aktivitou, léky a pravidelným vyšetřováním a léčbou komplikací.*“ Tedy je zřejmé, že i v zemi původu žalobce se dá cukrovka léčit. Žalovaný vyjádřil, že nechce dané onemocnění (cukrovku) zlehčovat, stejně jako některá další onemocnění, nelze úplně vyléčit. Je možné celosvětově sledovat trend nárůstu tohoto onemocnění, které je spojeno s mnohými faktory, jako je genetická predispozice, obezita, faktory, vnějšího prostředí, stres, nedostatek pohybu, nadměrná konzumace jídla. Avšak za pomoci správné životosprávy a farmakoterapie lze snížit hladinu glukózy v krvi na normální hodnotu, tím předcházet vzniku komplikací a zlepšit tak kvalitu života pacienta. Dle lékařské zprávy je patrné, že (žalobce) bere medikaci, která se dle příbalového letáku využívá zejména u nemocných s nadváhou, jestliže dietní opatření a cvičení samy o sobě nejsou dostačující. Závěrem žalovaný navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost.

6. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 20.8.2021 i ve vyjádření

žalovaného ze dne 14.9.2021 odpovídají obsahu spisu. Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 25.8.2021.

7. **Žalobce v podání ze dne 21.10.2021** sdělil, že si přeje, aby bylo nařízeno ústní jednání a žádal o ustanovení tlumočnicka do jazyka X.
8. **Usnesením zdejšího soudu ze dne 26.10.2021 č.j. 60 Az 53/2021-34** byl ustanoven Ing. Son Tran Anh, bytem Republikánská 30, 312 00 Plzeň, tlumočnickem jazyka X.
9. **K ústnímu jednání konanému dne 11.11.2021** se žalobce bez omluvy nedostavil, přestože požadoval nařízení ústního jednání a ustanovení tlumočnicka, takže přítomný tlumočnick neměl možnost tlumočit. *Zástupce žalovaného* setrval na správnosti napadeného rozhodnutí, na které odkázal a také odkázal na správné úkony provedené ve věci i na vyjádření k žalobě. Zdůraznil také, že v případě žalobce nebyly shledány důvody pro opětovné meritorní posouzení věci, naopak byly splněny podmínky pro posouzení jeho žádosti jako nepřipustné a k zastavení řízení, když žalobce uvedl absolutně stejné důvody, které uváděl v přechozí žádosti. Neochota žalobce vyjednávat o návratu do země původu a problémy ohledně vyhotovení cestovního dokladu zastupitelským úřadem v obecném rozsahu bez uvedení důvodu nelze brát jako argument. Závěrem zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby s tím, že náhradu nákladů řízení neúčtuje. Přítomný *tlumočnick* sdělil, že vyúčtování požadované odměny a nákladů doručí soudu do 3 pracovních dnů.
10. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2021, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.
11. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
12. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 nebo, že mu hrozí vážná újma podle ustanovení § 14a.
13. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu.
14. Žalobcovo tvrzení spočívající ve strachu z věřitelů, od kterých si v roce 1996 půjčil peníze a které nyní není schopen vrátit, čímž se obává o svůj život on i jeho rodina, neboť by mohli být napadeni, je absolutně nepodložené, nemá oporu ve správním spise. Žalobce tuto

skutečnost nesdělil správnímu orgánu v první žádosti v roce 2002, ani ve druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ač mohl a měl možnost, jež mu byla předestřena správním orgánem, přesto byl pasivní. Žalovaný poukazuje na účelovost dané informace, k čemuž se přiklání i soud, jelikož v prvotní žádosti uvedl, že se nechťel vrátit do X, protože tam není demokracie, svoboda a jeho cílem je žít v zemi, kde svoboda je. Obava z následků tkvící v nesplaceném dluhu byla navíc zmíněna pouze v žalobě.

15. Rovněž přehnaný závěr žalobce v podobě možného pronásledování ve X či hrozbě vážné újmy na zdraví a nepřátelského postoje, jež byly zdůvodněny v podobě nespolupráce resp. neposkytnutí součinnosti ze strany X zastupitelského úřadu při vyřizování podkladů pro zajištění odjezdu z území ČR, nebyly nikterak doloženy, jedná se o pouhá tvrzení žalobce. A rovněž celá pobytová historie a pohnutky k setrvání na území ČR nikterak nepřisvědčují věrohodnosti slov žalobce. Ba naopak žalobce neustále omílal snahu zůstat v ČR legální cestou, byť nikoliv na základě pobytového oprávnění, ale formou azylu, neboť jak sám uvedl, tentokrátě důvodem žádosti o mezinárodní ochranu byly problémy tkvící v zajišťování cestovních podkladů potřebných k vyřízení vycestování do X na zastupitelském úřadu a na základě rady od kamarádů opětovně podal žádost o udělení mezinárodní ochrany.
16. Nelze ani opominout, že žalobce si svými sděleními navzájem odporuje, neboť uvedl, že se chtěl vrátit do X, proto si na X zastupitelském úřadu vyřizoval cestovní doklad, ale naproti tomu dále uváděl, že se do X vrátit nemůže kvůli dluhu a chce zůstat v ČR.
17. Žalobce by si měl být vědom skutečnosti, že pokud jde o břemeno tvrzení a důkazní v řízení o azylu stíhá žadatele o azyl. NSS ve svém rozsudku dne 27.3.2008, č. j. 4 Azs 103/2007 – 63 uvedl: *„Je nesporné, že pokud by stěžovatel ani nenamítal skutečnosti svědčící o tom, že došlo, nebo že by potenciálně mohlo dojít, k zásahu do jeho lidských práv ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, pak není třeba se situací v jeho zemi původu do detailu zabývat ... V případě, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany však uvádí skutečnosti podřaditelné pod taxativní výčet důvodů pro udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, pak je třeba žadatelem uváděné skutečnosti konfrontovat se zjištěními týkajícími se politického prostředí v zemi původu žadatele.“* A stejně tomu tak je v případě udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a zákona o azylu, neboť ani žalobní námitky uvedené žalobcem nejsou dostatečně relevantně aplikovatelné a podřaditelné, jelikož neexistuje žádná důvodná obava spočívající v nebezpečí návratu do země původu.
18. Odkaz žalobce na judikaturu NSS konkrétně na rozsudek ze dne 30.9.2008, č.j. 5 Azs 66/2008-70 je vytržený z kontextu a nikterak nedopadá na případ žalobce. Kumulativně musí být splněny podmínky: *„a) žadatel vynaložil skutečné úsilí, aby svou žádost odůvodnil; b) žadatel předložil všechny náležitosti, které měl k dispozici, a podal uspokojivé vysvětlení ohledně jiných chybějících náležitostí; c) prohlášení žadatele byla shledána souvislými a hodnověrnými a nejsou v rozporu s dostupnými zvláštními i obecnými informacemi o případě žadatele; d) žadatel požádal o mezinárodní ochranu v nejkratším možném čase, ledaže může prokázat dobrý důvod, proč tak neučinil; e) byla zjištěna celková hodnověrnost žadatele.“* Dle názoru soudu není tedy pravdou, že by odpadlo prokazování ze strany žalobce a byl by tak „zproštěn“ důkazního břemene. Mimo to žalobce zde v minulosti pobýval legálně na základě pobytového oprávnění, nikoliv na základě udělení mezinárodní ochrany.
19. Taktéž uvedení diagnostikované nemoci - cukrovky (diabetes mellitus či DM) se jeví jako účelové, neboť ani z výpisu zdravotní dokumentace žalobce není uvedeno, kdy DM byl

zjištěn, pouze je uvedeno, že byl dispensarizován pro v anam. DM na PAD. Jedná se pravděpodobně o novou skutečnost oproti řízení v roce 2002, kdy mu nebyla mezinárodní ochrana udělena, ale nebyla žalobcem uplatněna ani v rámci pohovoru, jež se konal dne 10.6.2021 v Zařízení pro zajištění cizinců Balková. Ačkoliv žalobce měl prostor a mohl žalovanému sdělit, že se potýká s danou nemocí a doložit své tvrzení v podobě předložené lékařské zprávy datované 7.7.2021, neučinil tak a tuto skutečnost uvedl až v žalobě. Jedná se o zavinění žalobce, které nelze dát k tíži žalovanému. Navíc se nejedná o zdravotní postižení, které by nebylo léčitelné ve X, k čemuž se vyjádřil i žalovaný, jak uvedeno shora v bodě 5. Soud k tomu uvádí, že důkazní břemeno vyplývá z břemene tvrzení, jež je odvislé od samotného žadatele o azyl a je tedy na něm, aby prokázal svá tvrzení. Pokud by žalobci toliko záleželo na jeho zdravotním stavu a jeho léčbě, byla by jeho námitka uplatněna nepochybně už v předchozím správním řízení.

20. Zmíněná informace týkající se jeho zdravotního stavu však nebyla sdělena žalovanému, navíc v žalobě jí byl dán marginální prostor (jedna věta) oproti jiným styčným důvodům cílených na udělení žádosti o mezinárodní ochranu. Samotný závěr žalobce spočívá ve vyličení jeho dlouholetého tedy třicetiletého pobytu na území ČR, neboť se tu cítí být doma a nedokázal by si představit reintegraci do X, tudíž jeho cílem je zůstat v ČR a toho chce dosáhnout. Lze tedy jednoznačně usoudit, že žalobcova snaha spočívala v pouhé legalizaci jeho pobytu nikoliv v odůvodněné žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž je nutno zdůraznit, že azyl je toliko výjimečný institut, který není určen k legalizaci pobytu cizinců na území ČR.
21. Soud s ohledem výše uvedené skutečnosti odkazuje na rozsudek NSS ze dne 11. června 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65, v němž se uvádí, že „*hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ Žalobcova různorodá tvrzení prokazatelně dosvědčují záměr tkvící ve snaze domoci se udělení mezinárodní ochrany a tedy k legalizaci jeho pobytu na území ČR. Nejedná se o oprávněnou žádost a nebyly shledány nové skutečnosti či informace, jež by mohly být posouzeny jakožto přípustné při opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
22. V této věci soud nezjistil, že by došlo v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany k porušení § 3 správního řádu, § 50 odst. 3 a odst. 4 správního řádu a v neposlední řadě k porušení § 12 a § 14a zákona o azylu, žalovaný postupoval v souladu s platnou právní úpravou a zohlednil všechny rozhodné skutečnosti, jak je zřejmé z výše uvedeného.
23. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než **žalobu zamítnout** jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), když soud žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný však žádné náklady řízení nepožadoval, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

25. Usnesením ze dne 24.10.2021 č.j. 60 Az 53/2021-34 byl tlumočnickem ustanoven Ing. Son Tran Anh, kterému bylo zároveň uloženo, aby provedl tlumočnický úkon – tlumočení z jazyka českého do jazyka X a naopak při jednání soudu. Vzhledem k tomu, že se žalobce bez omluvy ústního jednání dne 11.11.2021 neúčastnil, ustanovený tlumočnick se k jednání dostavil, a přestože neprovedl tlumočnický úkon, vznikly mu náklady spojené s dostavením se k soudu. Požadované náklady tlumočnick vyúčtoval písemně dne 15.11.2021 v celkové výši 420,94Kč, zaokrouhleno na 421,-Kč – náhrada za ztrátu času za celkem 65 minut při sazbě 50,-Kč za 15 minut, tj. 250,-Kč plus DPH 21%, tj. 52,50Kč, dále cestovné ve výši 88,44Kč (cesta z bydliště na místo výkonu práce a zpět 15 km, spotřeba na 5,5l/100km osobního automobilu zn. AUDI A4, cena nafty 27,20Kč/1 litr, plus průměrné opotřebení vozidla pro rok 2021: 4,40Kč) a také parkovné ve výši 30,00Kč. Požadované náklady soud shledal jako odůvodněné, proto předmětná částka byla tlumočnickovi přiznána a bude mu vyplacena na účet č. 8691815001/5500, VS 21050 z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok III. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 11. listopadu 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně